

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 5.12.2012
Čj. 594/2012-OD-SPZ

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obv. L. K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. 1T 88/2008

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného L. K. (....),

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. 1 T 88/2008 ze dne 18.10.2011 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 4 To 32/2012 ze dne 24.1.2012.

Obviněný L. K. byl trestním příkazem Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. 1T 88/2008 ze dne 10.11.2008 uznán vinným trestným činem zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zákona (z.č. 140/1961 Sb.), jehož se měl dopustit tím, že v období od října 2006 do 16.9.2008 neplatil ani jinak nepřispíval na výživu svého nezletilého syna J. K., nar. Za uvedený trestný čin mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 9.12.2008. K nařízení uloženého trestu obecně prospěšných prací došlo usnesením uvedeného soudu sp. zn. Nt 1305/2009 ze dne 25.6.2009. V zákonné roční lhůtě stanovené k výkonu tohoto trestu obviněný trest ani zčásti nevykonal.

Usnesením Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. 1T 88/2008 ze dne 25.11.2010 bylo podle § 65 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (z.č. 40/2009 Sb.) vysloveno prodloužení doby pro výkon trestu obecně prospěšných prací a současně nad obviněným na dobu výkonu trestu stanoven dohled. Předmětným rozhodnutím nebyla stanovena doba prodloužení, tato vyplývá z usnesení tamního soudu č.j. 1T 88/2008-11 ze dne 7.3.2011 a činí 6 měsíců.

Usnesením uvedeného soudu ze dne 18.10.2011 bylo rozhodnuto o tom, že se obviněnému nevykonaný zbytek trestu obecně prospěšných prací ve výměře 231,5 hodiny přeměňuje na trest odnětí svobody ve výměře 232 dnů, a pro výkon tohoto trestu byl obviněný zařazen do věznice s dozorem. Proti tomuto usnesení podal obviněný v zákonné lhůtě stížnost, kterou Krajský soud v Brně usnesením sp. zn. 4 To 32/2012 ze dne 24.1.2012 zamítl jako nedůvodnou postupem podle § 148 odst. 1 tr. řádu. Oba stupně soudů v odůvodnění svých rozhodnutí shodně konstatovaly, že obviněný z uloženého trestu obecně prospěšných prací v prodloužené lhůtě vykonal toliko část (68,5 hodiny) trestu, a v mezidobí byl pravomocně odsouzen pro další trestnou činnost spáchanou v době stanovené pro výkon trestu obecně prospěšných prací, což je obojí důvodem přeměny nevykonané části uloženého trestu na trest nepodmíněný. Současně oba stupně soudů při přepočtu nevykonané části trestu na trest nepodmíněný postupovaly podle zákona účinného v době rozhodování soudu, tedy ust. § 65 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. V tomto ohledu postupovaly soudy nezákonně, v rozporu s ustanovením o časové působnosti trestního zákoníku, a ve svém důsledku v neprospěch obviněného.

Proti rozhodnutí stížnostního soudu podal obviněný L. K. dovolání, toto však Nejvyšší soud ČR usnesením sp. zn. 3 Tdo 485/2012 s odkazem na ust. § 265e odst. 1 písm. a) tr. řádu odmítl jako nepřipustné.

Obviněný nastoupil výkon trestu dne 26.6.2012, kdy byl na základě příkazu k dodání do výkonu trestu, vydaný Okresním soudem ve Vyškově, zadržen a dodán do Věznice MS ČR Brno – Bohunice. Z výkonu trestu odnětí svobody byl obviněný dne 6.11.2012 Okresním soudem v Pardubicích pod sp.zn. 4 PP 282/2012 podmíněně propuštěn.

S postupem Okresního soudu ve Vyškově a Krajským soudem v Brně nelze ohledně přepočtu výměry trestu, resp. jeho nevykonané části, na trest nepodmíněný souhlasit, neboť bylo chybně vyloženo a následně aplikováno ust. § 2 odst. 1 zák. č. 40/2009 Sb. o časové působnosti nového trestního zákoníku. Nebylo zohledněno hledisko užití toho zákona, který je pro obviněného příznivější. Soudy tím, že ve svých rozhodnutích aplikovaly ustanovení § 65 odst. 2 písm. b) a § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (z.č. 40/2009 Sb.), účinného od 1.1.2010, namísto ust. § 45a odst. 4 a § 39a odst. 2 písm. b) tr. zákona (z.č. 140/1961 Sb.) porušily zákon v neprospěch obviněného L. K.

Podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, podle zákona pozdějšího jen tehdy, jestliže je pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 45a odst. 4 tr. zákona jestliže pachatel v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevedl řádný život, nebo zaviněně nevykonal ve stanovené době uložený trest, přemění soud trest obecně prospěšných prací nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodne zároveň o způsobu jeho výkonu. Přitom každé i jen započaté dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítají za jeden den odnětí svobody.

Podle § 65 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku jestliže pachatel v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevede řádný život, vyhýbá se nástupu výkonu trestu, bez závažného důvodu poruší sjednané podmínky výkonu trestu obecně prospěšných prací, jinak maří výkon tohoto trestu nebo zaviněně tento trest ve stanovené době nevykoná, může soud přeměnit, a to i během doby stanovené pro výkon, trest obecně prospěšných prací nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodnout zároveň o způsobu

jeho výkonu. Přitom každá i jen započatá jedna hodina nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítá za jeden den odnětí svobody.

Přepočet nevykonané části trestu obecně prospěšných prací je třeba považovat za obsahovou složku trestnosti činu, neboť jde o zákonem určenou součást ukládaného trestu obecně prospěšných prací. Proto se uplatní zásada o časové působnosti trestních zákonů, vymezená ust. § 2 odst. 1 tr. zákoníku.

Porovnáním příslušných ustanovení trestního zákona (z.č. 140/1061 Sb.) a trestního zákoníku (z.č. 40/2009 Sb.) je zřejmé, že způsob pro přepočet nevykonaného trestu nebo jeho části na trest nepodmíněný není pro obviněného příznivější podle stávající právní normy – trestního zákoníku, ale podle zákona účinného v době, kdy mu byl příslušný trest uložen, tedy podle trestního zákona. Zatímco stávající právní norma stanoví pro přepočet nevykonané části trestu a trest nepodmíněný poměr 1:1, trestní zákon stanovil pro přepočet poměr 2:1, tedy pro obviněného příznivější. Soud měl tedy v rámci zmíněného nařízení nevykonané části trestu použít trestního zákona, a namísto 232 dnů rozhodnout o nařízení výkonu trestu odnětí svobody ve výměře 116 dnů. Pokud ve výpočtu výměry nařizovaného trestu pochybil soud I. stupně, a toto pochybení nenapravit ani soud odvolací, lze obě tato napadená rozhodnutí označit za nezákonná.

Vzhledem k výše uvedenému **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. 1T 88/2008 ze dne 18.10.2011 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 4 To 32/2012 ze dne 24.1.2012 byl porušen zákon v neprospěch obviněného v ust. § 2 odst. 1 a 65 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil usnesení Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. 1T 88/2008 ze dne 18.10.2011 i usnesení Krajského soudu v Brně sp. zn. 4 To 32/2012 ze dne 24.1.2012, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu ve Vyškově věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout.

Nejvyšší soud vyhověl dne 5.2.2013 pod sp.zn. [4 Tz 104/2012](#)